

[Statsministeren]

litisk en lille smule uhæderligt. Jeg ved ikke, om den giver klaus, men jeg synes, det er en lille smule politisk uhæderligt.

Så er der spørgsmålet om den økonomiske side, om regningen. Ja men regeringen har hele foråret omkring lovgivningen sagt, at der kommer en regning. Vi har lagt den regning frem, og det er da rigtigt, at det har været svært at få de radikale til at acceptere den regning. Den er heller ikke helt effektivt imødekommet fra de radikale. Det har været endnu mere besværligt at få socialistisk folkeparti til at anerkende den, men det er lykkedes. Det synes jeg også er værd at lægge mærke til, og så er det det, man skal dømme regeringen på, og ikke alt det andet, som er tågeslør og ikke rimeligt at bringe ind i tingene.

Så siger hr. Poul Schlüter, at vi turde ikke tage opgøret med socialistisk folkeparti. Ja, når socialistisk folkeparti og de radikale har forhandlet med os, kan det da godt være, at det også har haft karakter af et vist opgør. Lad mig da bare sige det. Men dette opgør eller den forhandling er endt konstruktivt, positivt, med at de to partier under forskellige konditioner hver for sig har accepteret en finanspolitisk løsning, som ikke er særlig populær, og som det også vil være nemt at gå ud og sige til vælgerne i dette land er noget værre skidt. Det er noget med tobak og cigaretter og øl og vin og spiritus og benzin og alle disse ting, men det kan heller ikke være ukendt for alle partierne til højre her i salen. Jeg ved, at jeg med hr. Poul Schlüter, med hr. Christophersen, med centrum-demokraterne og med de radikale også mange gange, heldigvis, har kunnet lave aftaler om de nødvendige justeringer af den indtægtsside, som selvfølgelig må, bare nogenlunde i hvert fald, følge med udgiftssiden, og derfor mener jeg, at når det samtidig sker med sociale kompensationer, kan det vel heller ikke være det, som regeringen skal dømmes så hårdt på, som man prøver at dømme den.

Jeg forstår godt, hvis oppositionen havde håbet på, at chancen nu var der for at overtage regeringen. Det er en ærlig og reel ting, at man ønsker det og arbejder for det. Jeg har godt bemærket, hvad der er blevet sagt af oppositionens forskellige ledere, og jeg husker bl.a., at hr. Erhard Jakobsen i B.T. for ganske få dage siden sagde: jeg har en lang politisk erfaring, jeg har været medlem

af folketingset i mange år, og jeg ved og føler, at nu er der store muligheder, nu sker der et regeringsskifte, og vi er forberedt på det; vi arbejder også for at kunne overtage regeringen hurtigt.

Jeg må sige rent ud, at der var den, skal jeg nu kalde det mulighed eller chance – til lad mig at kalde det risiko – for, at det rent faktisk kunne ske. Men som jeg allerede mere end antydede før, har regeringen sat sin eksistens ind på, at den ville have sin politik igennem, og når den får det, går vi ikke fra de såkaldte taburetter, så holder vi fast ved den regeringsmagt, som vi mener at vi også har lov til at holde fast ved, fordi vi derved kan varetage de interesser og de ideer og synspunkter, som vi mener nu engang skal varetages.

Jeg vil slutte med at sige, at uanset denne politiske strid, som jo hører med til det parlamentariske system, så ligger det alligevel sådan, at når vi mødes igen i oktober måned, er det nødvendigt, at vi prøver, om ikke vi kan få et godt samarbejde her i folketingset; og hvis det samarbejde også kan blive bredere, end det er lykkedes i denne samling, vil socialdemokratiet og regeringen hilse det velkommen. Som jeg sagde i første omgang: regeringen er parat, men det forudsætter, at man ikke optræder som alternativ og er afvisende, men at man modtager vores forslag med en sådan åbenhed, at der kan komme reelle forhandlinger i gang. Derfor vil jeg nu sige: god grundlovsdag og god sommerferie og på gensyn til oktober.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke gå ind i hele diskussionen om taburetkestrengen og taburetkløe. Statsministeren kender min holdning til hele det spørgsmål, det har vi tidligere haft lejlighed til at drøfte, og nogle kunne lære noget af det, vil jeg gerne sige til ministerbænken, for intet havde jo været lettere, end at venstre var blevet siddende i den fælles regering. Men vi har aldrig villet tage ansvar for noget, som vi ikke tror på, og derfor er det ikke vores problem.

Jeg vil godt sige noget til statsministeren, selv om han nu regner med, at vi alle sammen bare kan tage hjem på sommerferie, at når han stiller spørgsmålet, hvad det er, sagen drejer sig om, og hvad det er, oppositionen er så utilfreds med, og derefter kommer